

Herved fremkommer den kumulerede skattepligtige indkomst for den forløbne del af indkomståret, og skatten af denne indkomst beregnes. Den således beregnede skat reduceres med de skatter, som er tilbageholdt ved de tidligere lønudbetalinger i året, og differencen udgør den skat, som skal berigtiges ved den aktuelle lønudbetaling. Viser det sig ved den enkelte opgørelse, at der tidligere er tilbageholdt for meget i skat, tilbagebetales det for meget tilbageholdte beløb straks til skatteyderen; dette forekommer i reglen, når skatteyderen på grund af arbejdsløshed eller sygdom har været uden indtægt i en eller flere lønningeperioder. Når der ikke stilles forslag om en lønskatteordning efter det kumulative system, skyldes det for det første, at det kumulative system er meget tungt at administrere og navnlig stiller meget betydelige krav til arbejdsgiverne. Det må endvidere antages, at systemet vil passe mindre godt til forholdene i Danmark end til forholdene i England. I England svares der således kun indkomstskat til staten, men ikke til kommunerne, et forhold der har muliggjort en begrænsning af de tabelværker, som er nødvendige under det kumulative system.

Den sømandsskatteordning, som blev indført ved lov nr. 83 af 31. marts 1958, tog principielt sigte på at indføre definitiv kildebeskatning af sømændenes indtægter af deres virksomhed som søfolk. Behovet for en definitiv kildeskat er særlig stort for sømændenes vedkommende, da afviklingen af restskat eller overskydende skat ville være særlig vanskelig på grund af besværet med at få kontakt med sømændene under deres hyppige og langvarige fravær fra hjemmet. For det store flertal af sømænd, der *ikke har anden indtægt end sømandsindtægten*, er forholdet det, at deres udgiftsfradrag i reglen er meget ensartede. Uden at fjerne sig for langt fra de gængse skatteevneprincipper i vor indkomstskattelovgivning har man derfor kunnet omregne fradragene til standardfradrag, der er indregnet i sømandsskattetabellerne. Når sømanden undtagelsesvis har særlige fradragsberettigede udgifter som f. eks. renteudgifter og underholdsbidrag, omfattes de ikke af standardfradraget, men fradrages særskilt af skibets kaptajn i henhold til en særlig oplysning på sømandens skattekort. Også bundfradragene og forsørgerfradragene er indregnet i sømandsskattetabellerne; dette er sket ud fra den forudsætning, at de fleste sømænd har beskæftigelse størstedelen af året (10 måneder), så de får udnyttet fradragene fuldt ud.

Har sømanden såkaldt *bevaret indkomst i land* over 600 kr. årlig, er princippet om sømandens beskatning med en definitiv kildeskat ikke gennemført

fuldt ud. Ganske vist foretages der også i disse tilfælde skattetrek i sømandsindtægten efter sømandsskattetabellerne; men efter indkomstårets udløb skal sømandsindtægten og indtægten i land opgøres under ét, hvorefter indtægten i land beskattes med den marginalprocent, som summen af begge indtægtsarter betinger, altså „på toppen af“ sømandsindtægten. Udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, kan ikke fradrages i sømandsindtægten, hvad enten virksomheden i land giver underskud eller overskud. Andre udgifter, der ikke er indregnet i sømandsskattelovens standardfradrag og heller ikke udelukkende vedrører indtægt i land, kan fradrages i sømandsindtægten, såfremt de overstiger indtægten i land.

Sømandsskatten dækker både stats- og kommuneskatten; men sømandsskattetabellerne er ens for hele landet, idet kommunernes andel i sømandsskatten er fastsat generelt i loven uden hensyntagen til de enkelte kommuners skattesatser.

Selv om det ikke er foreslået ved indførelsen af en generel kildeskatteordning at gennemføre en egentlig definitiv løbende beskatning, er der dog ved forslaget tilstræbt en ordning, hvorefter de foreløbige skatter i så mange tilfælde som muligt bliver definitive i den forstand, at der ikke efter indkomstårets udløb skal ske regulering af de erlagte skattebeløb. Der skal i alle tilfælde foretages en indkomstopgørelse og skatteberegning efter indkomstårets udløb. Dette kan i en del tilfælde foretages af skattemyndighederne på grundlag af de i indkomstårets løb tilvejebragte oplysninger om den skattepligtiges indkomstforhold m. v., og i det omfang dette er tilfældet, kan den skattepligtige fritages for at indgive selvangivelse, således at den foreløbige beskatning kan siges også i denne relation at blive definitiv. Bestræbelserne for at de foreløbige skattebeløb så vidt muligt skal komme til at svare til de endeligt beregnede skattebeløb er tilgodeset dels ved forslaget bestemmelser om den måde, hvorpå grundlaget for den foreløbige skattesvarelse skal fastsættes, dels ved foreslåede bestemmelser om udvidelse af det gældende lønmodtagerfradrag, indførelse af et standardfradrag og gennemførelse af en skattefritagelse for visse mindre B-indkomster. Ved disse sidstnævnte bestemmelser er det sikret, at de fradrag m. v., der tages hensyn til ved den foreløbige beskatning, i et betydeligt antal tilfælde bliver de samme, som de fradrag m. v. der skal indrømmes ved den endelige beskatning. Herved undgås størstedelen af den usikkerhed, der ville bestå, såfremt man opretholdt den bestående ordning med en række individuelle fradrag. I denne forbindelse bør også nævnes forslå-